

HU

HU

HU

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2010. április 16
SEC(2010) 428 final

Bizottsági munkadokumentum

A Közös Halászati Politika reformjáról folytatott konzultáció szintézise

Nem hivatalos fordítás

TARTALOMJEGYZÉK

Bizottsági munkadokumentum: A Közös Halászati Politika reformjáról folytatott konzultáció szintézise	1
1. Bevezetés.....	3
2. A szakpolitika öt strukturális hiányosságának kiküszöbölése	4
2.1. A túlzott flottakapacitás mélyen gyökerező problémájának megoldása	4
2.2. A szakpolitikai célkitűzések prioritási sorrendjének megállapítása.....	5
2.3. A döntéshozatali rendszerben az alapvető, hosszú távú elvek középpontba állítása ...	5
2.4. Az ágazat ösztönzése arra, hogy több felelősséget vállaljon a KHP végrehajtásában.	7
2.5. A szabálykövetés kultúrájának megerősítése.....	8
3. Az uniós halászati gazdálkodás hatékonyságának további fokozása.....	8
3.1. Differenciált halászati rendszer bevezetése a kisipari parti flották védelmére?	8
3.2. A halászatban rejlő lehetőségek teljes mértékű kiaknázása.....	9
3.3. A part menti halászat viszonylagos stabilitása és az erőforrásokhoz való hozzáférés	14
3.4. Kereskedelem és piacok – a fogástól a fogyasztóig.....	14
3.5. A közös halászati politika beillesztése a tengerpolitika tágabb kontextusába	12
3.6. A szakpolitika tudásbázisa	13
3.7. Strukturális politika és közfinanszírozás.....	14
3.8. A KHP nemzetközi dimenziója.....	15
3.9. Akvakultúra.....	16
4. Egyéb felvetett témák.....	16
5. Az állampolgárok hozzászólásai	17
6. A következő lépések	18

1. BEVEZETÉS

A Közös Halászati Politika (KHP¹) felülvizsgálatára 2002-ben felült sor. Az új alaprendelet² 2003. január 1-én lépett hatályba és olyan rendelkezést foglal magában, hogy az Európai Bizottság (EB) az erőforrások megőrzéséről és a halászati kapacitásról szóló fejezetekről 2010 vége előtt jelentést tesz a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek. Az EB e felülvizsgálatot Zöld Könyv³ közzétételével kezdte meg, amelyet az írásbeli válaszok beérkezését 2009. december 31-én⁴ lezáró konzultációs időszak követett.

A konzultációs időszak alatt összesen 382 hozzászólás (valamint 1329 azonos választ tartalmazó tömeges e-mail) érkezett be. A hozzászólások a weboldalon⁵ hozzáférhetők és a hozzászólások jegyzékét az 1. mellékletben adjuk meg.

Mind a Zöld Könyv előkészítése folyamán, mind a konzultációs időszak során megbeszéléseket tartottunk az érdekelt felekkel, a part menti tagállamok igazgatásaival, valamint egyéb szervezetekkel és testületekkel. Az EB részvételével tartott megbeszélések listája a 2. mellékletben található.

Ez a bizottsági munkadokumentum (CSWD) áttekintést nyújt a konzultáció során kapott hozzászólásokról, anélkül, hogy bármilyen következtetést levonna egy hatásvizsgálat során tovább tanulmányozandó lehetőségekről. A szintézis figyelembe veszi az Európai Parlament (EP) 2010. február 25-i ülése alkalmával elfogadott, Zöld Könyvről szóló határozatot. A szintézis a Zöld Könyv tartalmi irányvonalai szerint szerveződik.

1. táblázat – A hozzászólások megoszlása

Típus	Darabszám	Példák
Nagyközönség	114 + 1329 azonos email	Az állampolgárok széles köre
Iparági/érdekcsoportok az érdekelt felek szervezetei	117	Elsősorban halászok egyesületei; horgászegyesületek, a feldolgozók szervezetei, kiskereskedők, turizmussal foglalkozó testületek
Civil társadalmi szervezetek	63	Elsősorban környezetvédelmi, valamint állatjóléti nem kormányzati szervezetek, fogyasztói nem kormányzati szervezetek, valamint fejlesztési nem kormányzati szervezetek
Tudományos körök	16	Egyetemi intézetek, nemzeti kutatóintézetek, kutatók hálózatai, kutatási szervezetek

¹ A 3. melléklet tartalmazza a rövidítések jegyzékét.

² A Tanács 2371/2002/EK rendelete (2002. december 20.) a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról.

³ Zöld könyv - A közös halászati politika reformja (COM(2009) 163 végleges, 2009. április 22.)

⁴ Ez a munkadokumentum a Zöld Könyvhöz beérkezett, Bizottságon kívüli hozzászólásokat tükrözi.

⁵ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

Tagállamok igazgatásai/kormányservelei	30	Minisztériumok, kormányservek és parlamentek
Regionális vagy helyi önkormányzatok	35	Főképpen a halásztól függő part menti régiók és közösségek, az Egyesült Királyság regionális halászati gazdálkodási testületei
Egyéb intézmények és az EB tanácsadó testületei	8	Európai Parlament, Régiók Bizottsága, Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottság (HATB), az EP egyéni képviselői, kormányközi testületek
Harmadik országok	11	Északi Tanács, Norvégia (a kormány és különböző szervezetek), Izland, Új-Zéland, AKCS-országok csoportja
	394 (+ 1329)	

2. A SZAKPOLITIKA ÖT STRUKTURÁLIS HIÁNYOSSÁGÁNAK KIKÜSZÖBÖLÉSE

2.1. A túlzott flottakapacitás mélyen gyökerező problémájának megoldása

A hozzászólások nagymértékben megerősítik, hogy az EU halászati kapacitása nagyobb annál, mint amit az erőforrások indokolnának. Számos hozzászólás azonban vitatja az általánosítások létjogosultságát, és azt hangsúlyozza, hogy az igen eltérő helyzetek flotta- vagy halászterület alapú részletes felmérést igényelnek. Sokan – köztük bizonyos tagállamok és az EP – ilyen intézkedést sürgetnek, technikai és környezetvédelmi szempontból, amellet, hogy a halászati iparág kiemeli a gazdasági és szociális dimenzió figyelembevételének szükségességét is. Az EP rámutat arra, hogy (különösen a kisipari) flottaszegmensekben felújításra vagy pótlásra van szükség (biztonsági okokból, vagy a környezetre gyakorolt hatás csökkentésének céljából), anélkül azonban, hogy a kapacitást növelnék.

Korlátozott számú tagállam és érdekelt fél támogatja továbbra is a jelenlegi kapacitásgazdálkodási megközelítést. Néhány nem kormányzati szervezet (NGO) flottaalapú kötelező kapacitáscsökkentést javasol. Néhányan a kapacitáscsökkentést a halászati gazdálkodási tervekkel kapcsolják össze. A legkülső régiók regionális hatóságai (tagállamaik támogatásával) kérik, hogy flottáikra továbbra is elkülönült kapacitásgazdálkodás vonatkozzon.

A jelenlegi flottakivonást felváltani hivatott, közpénzekből finanszírozott egyszeri selejtezési rendszer csekély támogatottságot élvez, bár a hozzászólások többsége – így az EP is – hasznosnak ítéli azt bizonyos körülmények között. Bizonyos tagállamok megkérdőjelezzik az államilag támogatott állandó jellegű selejtezés hatékonyságát.

A tagállamok és érdekelt felek többsége a halászati jogokon alapuló flottagazdálkodást hasznosnak tartja a túlzott kapacitás kezelése terén, bár nagyobb kétségeik vannak az egyéni átruházható jogok (individual transferable rights – ITR) tekintetében és néhányan hevesen ellenzik azt. A legtöbb tagállam úgy érvel, hogy a tagállamoknak kell dönteniük a jogokon alapuló gazdálkodás ügyében.

Sok hozzászólás rámutat a halászati jogok ITR keretében történő koncentrálódásának veszélyére, amelyet szerintük el kell kerülni. A viszonylagos stabilitás (relative stability – RS) tiszteletben tartásának szükségességét számos hozzászólás megemlíti az ITR EU szintjén történő kezelésével szemben. A hozzászólások döntő többsége úgy véli, hogy az ITR nem megfelelő módszer a kisipari halászat esetében.

2.2. A szakpolitikai célkitűzések prioritási sorrendjének megállapítása

Általánosan egyetértenek abban, hogy az ökológiai fenntarthatóság teremti meg az alapot egy életképes halászati ágazat számára, és kevés hosszú távú ütközés merül fel az ökológiai, szociális és gazdasági célkitűzések között. Néhány hozzászólás szerint a prioritások megállapításáról szóló vita csupán átmeneti és csak a fenntartható halászatra való áttérés érdekében meghozandó döntések tekintetében releváns.

Az EP és mások ellenzik a célkitűzések prioritási sorrendjének *a priori* meghatározását. A fogási ágazat képviselőinek többsége (és néhány regionális hatóság) ragaszkodik ahhoz, hogy egyensúly legyen a három pillér között – úgy, hogy a munkahelyteremtés saját jogon legyen célkitűzés, míg a szakszervezetek ezen felül hangsúlyozzák a szociális szempontokat is. A tagállamok véleménye az ökológiai fenntarthatóság megteremtésétől mint alaptól a fenntarthatóság három pillérének egyenlő súlyáig terjed. Néhány tagállam a halászatra mint élelmiszer-ellátási forrásra és élelmiszerbiztonsági kérdésre (új célkitűzésként) tekint, míg mások a halászatot, mint a part menti közösségekben a foglalkoztatás forrását szemlélik. A környezetvédelmi NGO-k az ökológiai fenntarthatóságot a szakpolitika alapkérdésének tartják, összekapcsolva a KHP-t a tágabb értelemben vett tengerpolitikával és a tengerstratégiai keretirányelvvel (MSFD, 2008/56/EK irányelv). A kereskedők, kiskereskedők és a feldolgozóipar bizonyos képviselői az ökológiai fenntarthatóságnak adnak prioritást.

Széles konszenzus alakult ki arról, hogy a célok között szerepelnie kell a *legnagyobb fenntartható hozamnak* (MSY) is (amint az a fenntartható fejlődésről szóló világcsúcstalálkozón elfogadott nyilatkozatról szóló COM(2006)360 bizottsági közleményben is szerepel). Az EP és a fogási iparág általában rugalmas időkeretet kér a végrehajtáshoz, különösen a vegyes halászat esetében, mivel az MSY-t inkább irányznak, semmint kifejezett célnak tekintik, és úgy vélik, hogy a szociális és gazdasági szempontokat is figyelembe kell venni a „fenntarthatóság” fogalmánál. A környezetvédelmi NGO-k másrészt aggódnak, hogy az MSY nem minden esetben felel meg az elővigyázatossági szintnek, és a halászat ökoszisztémára gyakorolt tágabb hatásai is részei az MSY tekintetében vett „fenntarthatóságnak”.

Számos hozzászólás az ökológiai fenntarthatóság fontos céljaként sürgeti a visszadobások lehető legkisebbre csökkentését vagy kiküszöbölését, bár bizonyos hozzászólások megjegyzik, hogy a visszadobások a vegyes halászat velejárói.

2.3. A döntéshozatali rendszerben az alapvető, hosszú távú elvek középpontba állítása

A hozzászólások általános támogatásukat fejezik ki egy olyan döntéshozatal mellett, amelyben a politikusok (a Tanács és az EP) az átfogó alapelveket és a szakpolitikai célkitűzéseket (amelyeket a különböző hozzászólások másképpen neveznek meg)

fogadják el. A döntéshozatalnak ökoszisztéma szerinti megközelítésen és hosszú távú perspektíván kell alapulnia, és a szakpolitika fejlődését, valamint az EB által és/vagy a regionális szinten meghozott döntések folyamatos ellenőrzését és felülvizsgálatát lehetővé tevő mechanizmusokkal kell kiegészülnie. Sokan utalnak arra, hogy ki kell küszöbölni a rövid távú szemléletet, a felülről lefelé és a mikroszinten történő irányítást, és arra, hogy a részletes tárgyalásokat ki kellene vonni a Tanács hatásköréből. Néhányan felszólítják a Tanácsot, hogy kötelezően tartsa tiszteletben a tudósok szakvéleményét, amikor elfogadja a teljes kifogható mennyiségeket (TAC).

Sok hozzászóló – különösen az NGO-k és korlátozott számú tagállam – támogatja meghatározott területeken a végrehajtó jogkörök EB-re történő delegálását (így a technikai intézkedések terén). Sokan közülük úgy gondolják, hogy az EB-nek regionálisan kidolgozott hosszú távú gazdálkodási terveket kellene elfogadnia. Annak elkerülésére, hogy az EB „szabad kezet kapjon”, a hozzászólók jelentős számban egy szabályozói bizottság, vagy a regionális tanácsadó testületek (RTT-k) vagy az iparág bevonásával működő eljárást javasolnak. Korlátozott számú hozzászóló (különösen néhány regionális hatóság) ellenzi e hatáskör-delegálást, és az egyik tagállam úgy érvel, hogy számos „technikai” döntésnek lehet egyértelműen politikai vagy szociális hatása.

Általános a támogatottsága annak, hogy nagyobb mértékű regionalizálás valamilyen formája felé kell elmozdulni. Vegyes szóhasználatot alkalmaznak – például néhányan a regionalizálást a tengeri medencék szintjén értik, míg mások a tagállamon belüli régiókra utalnak. Néhányan – olyan területeken, ahol a tagállamok regionális gazdálkodási bizottságokat hoznak létre – a szubszidiaritás elvének alkalmazását és az önszabályozás magas szintjének megvalósítását szorgalmazzák. Mások egyszerű együttműködést javasolnak a tagállamok között a végrehajtás és az ellenőrzés kérdéseiben, és vannak olyanok, akik lehetőséget látnak a döntéshozatali jogkörök delegálására pl. a hozzáférés, valamint az erőforrás- és flottagazdálkodás terén.

Jelentős számú hozzászóló megerősíti egy külön regionális testület szükségességét, amely eltérő mértékű hatás- és felelősségi körrel lenne felruházva. A legtöbben, köztük az EP is, elsősorban tanácsadó testületet óhajtanának, amely javaslatokat tárgyalna meg és készítene elő az EU intézményei által elfogadandó szakpolitikákhoz és jogszabályokhoz. Az érdekelt és egyéb bevont felekkel társulva a regionális testület ezt követően a párbeszéd és vita fóruma lehetne. A balti régióra hivatkoznak néhányan mint a tagállami szervezet lehetséges kísérleti modelljére, amely alkalmazott rendeleteket dolgoz ki és dönt azokról (pl. visszadobások, nemzeti kvótagazdálkodás). Mások a hosszú távú tervek megvalósítására hivatott regionális testületet képzelnek el, amely bizonyos operatív szabályozói és végrehajtási döntések meghozatalára vonatkozó jogkörökkel is rendelkezne. Néhányan az egyes jogkörök átruházásának szószólói (pl. a technikai részletek és az erő kifejtés szabályozása terén). Bizonyos hozzászólások a funkciók ötvözését javasolják.

Az összetételét tekintve a legtöbben a regionális testületet tagállamok által vezetett szervezetként képzelik el; számos esetben javasolják azt, hogy az iparág és az érdekelt felek tagsággal rendelkezzenek az ilyen testületekben, míg más hozzászólások szerint az érdekelt felek megtartanák az RTT-ken keresztül megvalósuló tanácsadói funkciójukat. Az EB-t bizonyos hozzászólásokban az ilyen

testületek tagjaként, míg másokban aktív megfigyelőként/közreműködőként látnák szívesen. Néhányan az RTT-k olyan regionális tanácsadó testületté való átalakítását javasolják, amelyben mind a tagállamok, mind az érdekelt felek részt vesznek.

Az RTT-kel kapcsolatban világos üzenetek vannak: sikerüket ki kellene terjeszteni a megerősítésük (és maguk az RTT-k véleménye szerint) az általuk adott tanácsok nagyobb mértékű figyelembevétele révén, különösen olyan esetekben, amikor a tanácsot egyhangúlag fogadták el. Az EP kifejezetten megfelelő finanszírozást kér részükre. Néhányan összetételük megváltoztatását javasolják, hogy az iparág jobban egyensúlyba kerüljön más érdekekkel és a nem képviselt érdekelt felekkel.

2.4. Az ágazat ösztönzése arra, hogy több felelősséget vállaljon a KHP végrehajtásában

Számos tagállam úgy véli, hogy a termelői szervezeteknek (PO) és a halászok egyéb szervezeteinek az erőforrás megőrzése és az ellenőrzés terén nagyobb végrehajtói felelősséget kellene kapniuk, a legjobb technikai megoldások megtalálásának feladatát e szervezetekre bízva. Az önrányítás azonban csak a kockázatok és előnyök felmérését követően indulhat fejlődésnek, a nemzeti sajátosságok (pl. a jogi keretek) figyelembe vételével. Az iparág óvatosan támogatja az önrányítás kérdését, ezzel nem hárulhat át a halászati gazdálkodás kudarcának felelőssége a halászokra. Készek az önrányítás felé elmozdulni, ha az a halászoknak megadja a döntési lehetőséget az elfogadott célértékek eléréséhez vezető legjobb technikai megoldásokról, s ezáltal elősegíti a mikroirányítástól és a bonyolult szabályoktól való elmozdulást. Bizonyos előfeltételeknek és kritériumoknak az EU szintjén meghatározott normákkal és alapelvekkel összhangban eleget kell tenni. A környezetvédelmi NGO-k többsége vonakodik az önrányítás elképzelésétől, és szerintük az ágazatra történő bármely nagyobb mértékű felelősség-átruházás szigorú ellenőrzést és a szabályok betartásának kikényszerítését igényelné. Inkább a részvételi irányítás vagy a társirányítás koncepcióit részesítik előnyben.

A környezetvédelmi NGO-k, de néhány tagállam, az iparág és az EP is általánosan támogatja az egyértelmű célkitűzések és mérhető célértékek keretében történő eredményorientált irányítást. Az EU-nak mechanizmusokat kellene kidolgoznia az iparág felelősségvállalásának és a szabálykövetésnek dokumentálás révén történő biztosítására. Cserébe ösztönzőket kellene létrehozni a pozitív kezdeményezések jutalmazására, amelynek kapacitásépítéssel kell párosulnia. Az iparág nagyobb mértékű felelősségvállalása csak a halászati ágazat kielégítő mértékű horizontális és vertikális integrációja mellett lehetséges. Valamennyi érdekelt fél véleménye az, hogy az EU-nak elő kell segítenie a halászok szerveződését (a legtöbben egyetértenek a PO-k kulcsszerepéről), különösen ott, ahol az iparág elaprózódott. Néhány hozzászóló ezen a ponton differenciált megközelítést szorgalmaz, mivel nem minden halászterület lesz képes e folyamatban ugyanolyan gyorsasággal előrehaladni.

Az érdekelt felek többsége, de az EP és számos tagállam is úgy véli, hogy az iparág nagyobb felelősségvállalása együtt jár a döntéshozatalba való nagyobb mértékű bevonással. Érdekes módon a halászok, a tagállamok és a környezetvédelmi NGO-k ugyanazon legjobb gyakorlatokra hivatkoznak a nagyobb felelősségvállalás és a fenntartható gazdálkodás tekintetében. Mindannyian rámutatnak a legjobb

gyakorlatok (és kudarcok) RTT-ken és további regionális gazdálkodási testületeken keresztül történő megosztásának fontosságára.

Bizonyos tagállamok és környezetvédelmi NGO-k szerint a halászati gazdálkodás (bizonyos) költségeit az erőforrás felhasználójának kellene viselnie, míg véleményük eltér a legjobb megoldásra vonatkozóan (hozzáférési díjak vagy adók a partra tett mennyiség/árbevétel után). Az iparág részéről sok hozzászólás azzal érvel, hogy az iparág már így is jelentős befizetéseket teljesít a halászati gazdálkodáshoz.

2.5. A szabálykövetés kultúrájának megerősítése

Széles körben említik a flotta túlzott kapacitását, a szabályok bonyolultságát, az adatgyűjtési problémákat, valamint a nem megfelelő és különböző szankciókat a szabályok be nem tartásának és az azonos játékszabályok hiányának fő okaként.

A legtöbb tagállam és NGO pozitív véleménnyel van az új ellenőrzési rendeletről (1224/2009), azonban az iparág a szabályok jobb végrehajtásával kapcsolatos aggódalmainak is hangot ad. Sok tagállami és iparági hozzászólás egyszerű KHP szabályokat és többéves megközelítést szorgalmaz a szabálykövetés elmélyítése érdekében, míg az NGO-k rámutatnak az ellenőrzési technikák kiterjesztésének szükségességére is (hajómegfigyelési rendszerek, zárt láncú TV-kamerák). A vélemények megoszlanak arról, hogy az EB nagyobb hatáskört, a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal pedig nagyobb szerepet kapjon-e, annak ellenére, hogy általában e Hivatal működését pozitívan értékeli pl. az EP. Az iparág részéről kapott számos hozzászólás a nagyobb mértékű önirányítást hasznosnak ítéli.

Az NGO-k és bizonyos tagállamok támogatják, hogy szorosabb kapcsolat legyen a pénzügyi támogatás és a KHP szabályainak, valamint az ellenőrzési kötelezettségeknek való megfelelés között, míg az iparág általában véve ellenzi ezt, különösen az egyéni gazdasági szereplők szintjén. Az NGO-k mozgásteret látnak a szabályok jobb tiszteletben tartását elősegíteni hivatott ösztönzők bevezetésére.

3. AZ UNIÓS HALÁSZATI GAZDÁLKODÁS HATÉKONYSÁGÁNAK TOVÁBBI FOKOZÁSA

3.1. Differenciált halászati rendszer bevezetése a kisipari parti flották védelmére?

Általános az egyetértés a kisipari part menti flották európai halászatban betöltött jelentőségéről. A tagállamok közül néhányan differenciált rendszer alkalmazását támogatják, míg többen nem részesítik előnyben a sajátos körülményeket figyelembe vevő megközelítést. Jó néhányan rámutatnak annak szükségességére, hogy meghagyjuk a tagállamoknak a lehetőséget sajátos intézkedések megvalósítására – gyakran összekapcsolva ezt a 12 tengeri mérföldes rendszerrel. Az EP a differenciálást támogatja, és sajátos programokat sürget a kisipari part menti flották számára.

Az érdekelt felek többsége (mind az iparág, mind az NGO-k képviselői, valamint a regionális és helyi hatóságok) pozitív véleménnyel van a kisipari part menti halászatról többek között azért, mert kapcsolódik a helyi közösségekhez, passzív és szelektív halászfelszereléseket alkalmaz és alacsonyabb az üzemanyag-fogyasztása. Néhány hozzászólás rámutat potenciálisan felmerülő problémákra, ha különböző

flották ugyanazon halászterületen ugyanazon állományokat célozzák meg. Számos hozzászólás azonban hangsúlyozza, hogy a kisipari part menti halászat (néha jelentős) hatással jár az erőforrásra, ezért nem kellene mentesíteni az erőforrás-megőrzési és ellenőrzési intézkedések alól.

Igen nagyszámú hozzászólás (köztük az EP-é) rámutat arra, hogy az EU-szerte tapasztalható különböző helyzetek rugalmas megközelítést – azaz a fogalom-meghatározásnak a régiók és/vagy halászterületek sajátosságaihoz való igazítását teszik szükségessé. Ezen elképzelés támogatóinak többsége a kiválasztási kritériumok ötvözése mellett emel szót, beleértve a hajó hosszát, a halásztevékenység sugarát, a halászati út időtartamát, a fogási mennyiségeket, a használt halászfelszerelés típusát. Számos NGO-tól és a halászati iparágból érkező hozzászólás társadalmi kritériumokat és a helyi/regionális közösséghez való kapcsolódást is mérlegelni kívánja. Néhányan halászati alapú elhatárolást, míg néhányan a szabadidős horgászat adott rendszerbe történő belefoglalását javasolják.

A döntéshozatalt gyakran kapcsolják össze a regionalizált megközelítéssel, amelyben az átfogó kritériumokat az EU szintjén állapítják meg, míg a gazdálkodás vagy nemzeti szinten (a tagállamok ezt a lehetőséget támogatják), vagy regionális/helyi szinten történik. Az iparág egy része a halászterületek vagy a halászok szintjén történő gazdálkodást szorgalmazza (társ- vagy önjelölés).

Általános az egyetértés abban, hogy a jogokon alapuló irányítás és az ITR bevezetése nem veszélyeztetheti a kisipari part menti flotta folytatólagos létezését. Ennélfogva nem tartják szükségesnek az ITR-t vagy óvintézkedéseket (a halászati jogok túlzott koncentrációjának vagy kivásárlásának elkerülése érdekében). Gyakran javasolnak különleges pénzügyi támogatást például a biztonság (modernizálási támogatásokon keresztül történő) növelésére, halászati gazdálkodási képzésre, valamint a halásztevékenységek tanúsítására, míg néhányan köztámogatás nyújtása mellett kardoskodnak e flották számára új hajók építése céljából. Mások úgy tartják, hogy a kvóták fenntartásának és a területhez való kizárólagos hozzáférésnek is a rendszer részét kellene képeznie.

3.2. A halászatban rejlő lehetőségek teljes mértékű kiaknázása

A legtöbb hozzászólás osztja azt a célkitűzést, hogy 2015-re fokozatosan az MSY-nek megfelelő kiaknázási arányokat kell elérni. Bizonyos különbségek kiemelhetők a vélemények között, amikor azt mérlegelik, hogy az FMSY-t végső célként vagy köztes értéként kell-e majd értelmezni, megnyitva az utat a gazdasági megfontolások kezeléséhez (néhány hozzászólás javasolja, hogy az FMSY-t váltsa fel az FMEY), vagy a vegyes halásztevékenységek sajátosságaival összhangban új célértékek meghatározásával, vagy az MSFD célkitűzéseivel kompatibilis ökoszisztémán alapuló megközelítéssel. Az ilyen új célértékekhez egyértelmű időbeli ütemezést és határidőket kell rendelni. Mindazonáltal néhány megjegyzés kijelenti, hogy az MSY-hez kapcsolódó stratégia nem lesz mérvadó azon állományok és halászterületek esetében, ahol nem állnak rendelkezésre adatok vagy azok megbízhatatlanok.

A halászat okozta állománypusztulási arány (az állomány azon részaránya, amely a halászati tevékenységek következtében pusztul el) korlátozására irányuló

gazdálkodási eszközök tekintetében a legtöbb hozzászólás a fogási és erő kifejtési korlátozásokat relevánsnak tartja, elsősorban azon halásztevékenységek típusától függően, amelyekre alkalmazzák azokat. Számos hozzászólás kifejti, hogy az egy fajt megcélzó nyílt tengeri halásztevékenységek irányítása esetében hasznosak a fogási korlátozások, míg a több fajt megcélzó és több készsége igénylő halásztevékenységek esetében az erő kifejtés korlátozásának bevezetése a célravezető. Igen kevés hozzászólás szorgalmazza továbbá a halászati erő kifejtés szabályozására irányuló rendszerek TAC-gazdálkodási rendszereknek való alárendelését. Még kevesebben követelik azt, hogy egyáltalán ne alkalmazzunk az erő kifejtést érintő eszközöket vagy fogási korlátozásokon alapuló eszközöket. Sokan kifejtik véleményüket mindkét eszköz gyenge pontjaival kapcsolatban: a fogási korlátozásokon alapuló gazdálkodás, amely jelenleg a partra tett mennyiségeken és az erő kifejtés korlátozásán alapszik, nagyon rosszul adaptálható a passzív halászfelszerelésekre. Néhány hozzászólás ragaszkodik a kiegészítő flottakapacitással (vagy halászati teljesítménnyel), valamint a halászati erő kifejtéssel való gazdálkodáshoz. Mások a papíron létező hal vagy a papíron létező erő kifejtés (a strukturálisan fel nem használt halászati lehetőségek) kiküszöbölését sürgetik. Néhányan támogatják annak lehetőségét is, hogy a halászati erő kifejtés vagy a halászati fogások időbeli és térbeli elemeivel a földrajzi területek lezárása, védett tengeri területek kijelölése vagy a part menti övezetek integrált irányítása révén gazdálkodjanak.

A hozzászólások elsöprő többsége a halászterületek szerinti megközelítést támogató többéves tervek megvalósítását részesíti előnyben, sőt néhányan közülük ökoszisztéma szerinti megközelítésen alapuló többéves terveket sürgetnek. Bizonyos esetekben kifejtik, hogy az ilyen többéves tervekben a begyűjtés-ellenőrzési szabályoknak szigorúan a főbb állományokkal, állománycsoportokkal vagy halászterületekkel kapcsolatos tudományos tanácsadási folyamat segítségével rendelkezésre álló eredményeket kell tükrözniük. Néhány hozzászólás pedig hangsúlyozza, hogy a politikai nyomás ebből következően csökkenne a halászati lehetőségek számításakor. Bizonyos hozzászólások ezen túlmenően azt hangsúlyozzák, hogy a többéves terveknek más kérdéseket, így a visszadobások, a fogások strukturájának és összetételének kérdését, sőt gazdasági és társadalmi megfontolásokat is kezelniük kellene. Néhány hozzászólás annak ad hangot, hogy a kapacitásgazdálkodási politikának összhangban kell lennie e többéves tervek kidolgozásával. Elfogadásukkal és végrehajtásukkal kapcsolatban rugalmasabb folyamatot szorgalmaznak, valamint azt, hogy nagyobb felelősséget kellene az RTT-kre bízni.

A technikai intézkedésekkel és az ITR-rel kapcsolatos kérdésekben a hozzászólásokban a tendenciák kevésbé világosak; számos hozzászólás azt hangsúlyozza, hogy nem mérlegelhető csupán egyetlen megoldás, míg mások rámutatnak arra, hogy jobban bíznak az erőforrás-megőrzési technikai intézkedések javításában, mint az ITR fejlesztésében. Mindazonáltal számos hozzászólás erőteljesen hangsúlyozza a visszadobásokkal, valamint a járulékos fogásokkal kapcsolatos problémák kezelésének szükségességét (bár a visszadobási tilalom még mindig vitathatónak tűnik).

Az erőforrás-megőrzési kérdésekhez többé-kevésbé közvetlenül kapcsolódó más elképzelések is felmerülnek több hozzászólásban, mint például a 12 tengeri

mérföldes zónában a hozzáférés kisipari flottákra való korlátozásának szükségessége, vagy a viszonylagos stabilitás elvének lehetséges felülvizsgálata.

3.3. A part menti halászat viszonylagos stabilitása (RS) és az erőforrásokhoz való hozzáférés

A hozzászólások nagy többsége (beleértve a legtöbb tagállamot is) az RS elvének fenntartását támogatja, amelyet a KHP biztonságot és stabilitást nyújtó alapkövének tekintenek. A hozzászólások korlátozott száma kész felülvizsgálni az alapelveket a halászati jogokon vagy a vegyes halásztevékenységek esetében az erőkifejtésen alapuló, piacorientáltabb modellek javára, és/vagy környezetvédelmi, vagy méltányossági kritériumokon alapuló, radikálisan megváltoztatott hozzáférés/allokáció javára (elsősorban bizonyos számú környezetvédelmi NGO támogatja ezt). Az EP felszólít az alapelv megváltoztatása szükségességének megvizsgálására, azonban ragaszkodik ahhoz, hogy fenn kell tartani az RS part menti közösségek számára nyújtott előnyeit.

Széles körben támogatják az allokációs kulcsok felülvizsgálatát és azt, hogy azokat a jelenlegi realitásokhoz igazítsák, különösen figyelembe véve az évente ismétlődő kvótacsereket. Mások a valódi halászati kapacitáshoz való hozzáigazítást szorgalmazzák.

A kvótaátruházások és –cserék rendszere széles körben elfogadott, egyesek a kvótaátruházások további fejlesztését javasolják (az iparágon belüli és a harmadik országokkal történő kvótacsere lehetőségeken keresztül).

A túlnyomó többség a 12 tengeri mérföldes rendszer folytatását támogatja, az EP pedig a rendszer állandó jellegűvé tételét szorgalmazza. A hozzászólók egy nagy csoportja össze kívánja kötni ezt a kisipari flották védelmével. Más hozzászólók olyan rendszert részesítenek előnyben, amelyben a hozzáférés bizonyos fenntarthatósági feltételeknek eleget tévő hajókra korlátozódik, vagy a hozzáférést sajátos halásztevékenységekre korlátozzák, vagy a halászterületeket integrálják a védett tengeri területekkel. Korlátozott számú hozzászólás azt javasolja, hogy a tagállamok által a 12 tengeri mérföldes övezetekben előírt szabályok az adott vizeken aktív valamennyi hajóra alkalmazandók legyenek. Egyes hozzászólások a felségvizek rendszeréhez való visszatérést, vagy a tagállamok által a kölcsönös hozzáféréstről szóló megállapodások megszüntetését javasolják.

3.4. Kereskedelem és piacok – a fogástól a fogyasztóig

A közös piacszervezést (KPSZ, 104/2000 rendelet) általában a KHP alappillérenek tartják. A piacra mint egészre kell összpontosítani, az akvakultúra sajátos igényeinek figyelembevételével.

A tagállamok, az EP és az iparág hozzászólásai a PO-k szerepét hangsúlyozzák, valamint azt, hogy e szervezeteket meg kell erősíteni és nagyobb felelősséggel kell felruházni a termelésirányítás, az erőforrás-gazdálkodás, a jobb piacszervezés és piaci reagálás, az innováció és a kínálat koncentrációja terén, beleértve nagyobb szerep biztosítását a (nemzeteken átnyúló) ágazatközi szervezetek részére is. Számos tagállam magasabb arányú finanszírozásra tesz javaslatot a PO-k részére a

megnövekedett felelősségvállalás, valamint a forgalomba hozatal tervezésének támogatása érdekében.

Az árképzési és intervenciós mechanizmusok felülvizsgálatának és egyszerűsítésének szükségességét széles körben elismerik, és a legtöbb hozzászólás szerint a halak piacról (a KPSZ intervenciós mechanizmusai keretében) történő kivonását meg kellene szüntetni, míg a készletátviteli támogatásokat fenn kellene tartani. Néhányan egyetértenek a termeléshez és a forgalomba hozatali tevékenységekhez adott közvetlen támogatásokkal. Az iparág nagyra értékeli az irányadó árak rendszerét, de véleménye szerint annak jobban meg kellene felelnie a (regionális) realitásoknak, míg az akvakultúra saját árrendszer kialakítását kéri.

A legtöbb hozzászólás véleménye az, hogy a címkézés és a tanúsítás ígéretes stratégia akkor, ha a szabályozó keretek hozzájárulnak az átláthatóságához és a fogyasztók bizalmának erősítéséhez. A fogyasztásösztönzés támogatásának megítélése ellentmondásosabbnak tűnik.

A kereskedelempolitikát illetően az alapanyag-ellátás biztosítása érdekében különösen az importőrök és a feldolgozók ragaszkodnak a liberalizált behozatalhoz. Számos tagállam fenn kívánja tartani a vámtarifák rendszerét, míg a kiskereskedők és az importőrök több vámfelfüggesztést részesítenének előnyben. Az EP és sok más hozzászóló is kifejti véleményét a vámon kívüli eszközökről, egyenlő játékszabályokat kérve mind az EU, mint az importált termékek esetében, többek között védőintézkedések, dömpingellenes és szigorú importellenőrzés alkalmazásán keresztül.

3.5. A közös halászati politika beillesztése a tengerpolitika tágabb kontextusába

Az általános vélemény szerint az integrált tengerpolitikát (ITP, COM(2007)575) fontosnak tekintik annyiban, hogy a KHP-t szerves részeként kell magába foglalnia, és holisztikus megközelítésekre van szükség. A mai helyzetet széles körben bírálják az egyenlő játékszabályokat nélkülöző következtelen szakpolitikák miatt. Az EP megfelelő mértékű pénzügyi forrást kér az ITP számára.

A különböző érdekelt felek (különösen az iparág képviselői) az ITP fejlesztését lehetőségnek tekintik arra, hogy nagyobb beleszólást kapjanak más gazdasági szereplők tevékenységeivel kapcsolatban, vagy nagyobb befolyást gyakorolhassanak a halászatot is érintő politikai döntésekre. Ennek tükröképeként az egyéb hozzászólók és a környezetvédelmi NGO-k is nagyobb beleszólást kérnek a halászatról meghozandó döntésekbe. Széles támogatottsága van az ITP regionális végrehajtásának, beleértve a tengeri medencék szintjén olyan regionális fórummal működő halásztevékenységeket, ahol azok valamennyi szempontját megvitatják. A balti-tengeri stratégiát a hozzászólások jó példaként említik.

A hozzászólók nagy többsége olyan KHP-t támogatna, amelyet összehangolnak az MSFD-vel és egyéb környezetvédelmi jogszabályokkal, valamint az ökoszisztémán alapuló megközelítéssel. A nézetek eltérnek a tekintetben, hogyan kellene az integrációt megvalósítani. Az iparág általában úgy érvel, hogy a halászati tevékenységeket (történelmileg indokolt) prioritást élvező tevékenységként kell

felfogni. A környezetvédelmi NGO-k azt részesítenék előnyben, hogy a halászatot integrálják a környezetvédelmi normákba.

A tengeri területtervezést illetően az iparág prioritást élvező hozzáférésre tart igényt, és arra, hogy nagyobb mértékben konzultáljanak vele, míg sok tagállam és NGO véleménye az, hogy az ITP-nek olyan mechanizmusokat kell megvalósítania, amelyben valamennyi ágazattal konzultálnak.

Az iparág állítja, hogy támogatni tudja az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást, és segítheti annak biztosítását, hogy a halásztevékenységek ne ássák alá a tengeri ökoszisztémák helyreállási képességét. Számos NGO úgy véli, hogy a kisebb halászati terhelés, a tengeri védett területek és a csökkentett üzemanyag-felhasználással járó gyakorlatok képezik a legjobb eszközöket az ökoszisztéma éghajlatváltozással szembeni ellenálló képességének javításához. A tagállamok megemlítik az éghajlatváltozással foglalkozó elmélyült kutatás és az ökoszisztémán alapuló megközelítés alkalmazásának szükségességét.

A hatásvizsgálatokat és az ökoszisztéma működésének jobb megértését széles körben fontosnak tartják. Az iparág hangsúlyozza, hogy igen jól ismeri a tengeri környezetet, és ezért nagy segítséget nyújthat ezen a területen (pl. a sérülékeny területek azonosítása).

3.6. A szakpolitika tudásbázisa

Konszenzus van a tekintetben, hogy a KHP-nak a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismereteken kell alapulnia. Bizonyos hozzászólók (különösen a környezetvédelmi NGO-k és a kiskereskedők) azt követelik, hogy mindig kövessék a tudományos szakvéleményeket. Az EP hangsúlyozza, hogy az ismeretek hiánya nem akadályozhatja elővigyázatossági intézkedések meghozatalát.

A hozzászólások többsége hangsúlyozza, hogy a kutatást és a tudományos szakvéleményeket bevonáson és részvételen alapuló megközelítéssel kell kezelni, amelyben a tudósok munkájába valamennyi érdekelt felet bevonják és közöttük jó kommunikáció valósul meg (néhányan csak az iparág bevonását tartják szükségesnek). Sokan az ökoszisztéma kontextusába illesztett, több tudományágot átfogó kutatást és szakvéleményeket szorgalmaznak, amely integrálásra kerül az MSFD-vel. Néhány hozzászólás jelzi, hogy a tudományos szaktanácsadási folyamatot hozzá kell igazítani a regionális gazdálkodás kereteihez.

Az összes válaszadói csoporton belül a legtöbb hozzászólás aggodalmát fejezi ki az adatok rendelkezésre állásával és minőségével kapcsolatban (pl. társadalmi és gazdasági adatok, adatok a visszadobásokról stb.). A különböző csoportok szerint az adatok vagy ismeretek hiánya a túlzottan korlátozó szabályozásokra (a fogási ágazat), az ökoszisztéma szerinti megközelítés megvalósítására (néhány tagállam, az EP, NGO-k), vagy a fogyasztók bizalmának hiányára vezethető vissza.

Egyes felvetések a kutatásba, az adatgyűjtésbe és a tudományos szakvéleménybe történő nagyobb mértékű befektetéseket szorgalmaznak, míg néhány hozzászólás (az EP és bizonyos tagállamok részéről) az információtechnológia és az automatizált adatrögzítés módszereinek jobb felhasználását sürgeti. Néhányan úgy gondolják, hogy a halászokat ösztönzőkkel kellene jó adatok szolgáltatására buzdítani. Bizonyos

hozzászólások új EU struktúrát javasolnak (pl. hivatal, tudásklaszter) a függetlenség, az átláthatóság, valamint az erőforrások jobb összehangolásának és felhasználásának biztosítása érdekében.

3.7. Strukturális politika és közfinanszírozás

Nagyszámú hozzászólás hangot ad annak, hogy továbbra is szükség van a halászati ágazat közfinanszírozására. Az EP megnövelt pénzügyi forrásokat kér a halászati politika céljaira. A tagállamok egy csoportja a közfinanszírozás módozatainak módosítását támogatja. Néhány tagállam és az NGO-k többsége ragaszkodik az állami támogatások megszüntetéséhez vagy fokozatos kivonásához – ezek hozzájárulnak az életképtelen struktúrák fennmaradásához és fenntartják az iparág köztámogatásoktól való függőségét.

Egyetértés van abban, hogy a jövőbeli támogatásoknak a gazdasági és társadalmi fenntarthatóság hosszú távon történő megvalósítását célul kitűzve hozzá kell járulniuk a reformfolyamat keretében történő átmenethez, meg kell könnyíteniük az iparág alkalmazkodását, valamint enyhíteniük kell a szakpolitika főbb fejlesztéseinek következményeit (pl. az MSY-re való áttérés, az EP pénzügyi kompenzációt javasol a többéves tervek által érintett halászok számára). Az EU támogatásainak a kutatásra és az innovációra összpontosítva, a tengervédelmet elmélyítve és a halászok szervezeteit és a helyi fejlődést támogatva jobban körülhatároltnak és célzottabbnak kell lenniük (4. prioritási tengely, a halászterületek fenntartható fejlesztése). Jelentős támogatást élvez (bizonyos tagállamok és az iparág részéről) az iparágat válság és vészhelyzetek esetén támogató mechanizmusok létrehozása, amelyeknek azonban soha nem szabad a hosszú távú célkitűzések megvalósulása ellen hatnia. Az akvakultúrát is gyakran említik a köztámogatás potenciális kedvezményezettjeként.

Általánosságban a flotta szerkezetátalakítását a fő kihívások egyikeként tartják számon. A hozzászólásokban tendencia mutatkozik a hajók szigorúbban alkalmazott szabályok szerinti kivonására, bizonyos hozzászólók szerint egyszeri selejtezési megoldások révén. Mások alternatív módon közelítik meg ezt a kérdést és a piacorientált megközelítések, így az ITR szélesebb körű alkalmazását szorgalmazzák. Sok hozzászóló támogatja közfinanszírozás juttatását a flotta modernizálásának céljára (szelektivitás, innovatív technológiák és hasonlók), míg korlátozott számban a flottamegújításra nyújtott közfinanszírozás mellett érvelnek (köztük az EP és egyes tagállamok). Bizonyos régiók és érdekelt felek a szerkezetátalakítás társadalmi dimenzióját hangsúlyozzák. A tevékenységből való átmeneti kivonást nem támogatják egyértelműen, ha alternatív eszköz (pl. vészhelyzeti mechanizmus) rendelkezésre áll.

Széles támogatást kap az, hogy az EU finanszírozásból való részesülés jobban függjön a KHP célkitűzéseinek teljesítésétől. Egyes hozzászólók (beleértve néhány iparági szervezetet is) úgy gondolják, hogy összefüggésnek kell lennie a szabályok/célértékek betartása és a források elérhetősége között. A nem konvergencia kritériumokon, hanem inkább ágazati szempontokon alapuló megközelítést erőteljesen támogatják a hozzászólók, bár a tagállamok egy csoportja és az EP ellenzi ezt. Korlátozott számú hozzászólás a nemzeti támogatások (köztük az adómentesség és az állami támogatási rendszerek, pl. a *de minimis* támogatások) megszüntetését sürgeti. Mind az iparág képviselői, mind a tagállamok túlnyomó

többsége úgy véli, hogy a közszolgáltatások (így az ellenőrzés és az adatgyűjtés) költségeit a jövőbeli EU forrásokból kell finanszírozni.

3.8. A KHP nemzetközi dimenziója

A hozzászólások többsége megerősíti a KHP külső dimenziójának jelentőségét és hangsúlyozza, hogy a KHP célkitűzéseit a szakpolitika következetességének biztosítása érdekében az EU-n kívül és belül egyaránt alkalmazni kell. Az EP és néhány más hozzászóló a közösségi érdekek védelmét vezérelvként szolgáló célkitűzésnek tekinti. Az érdekelt felek túlnyomó többsége egyetért abban, hogy az EU-nak még kiemelkedőbb szerepet kell vállalnia a regionális halászati gazdálkodási szervezetek (RHGSZ) munkájában, amelyek igen jelentős szerepet töltenek be világszinten a halászat irányításában. Ennek még jobb tudományos ismeretekkel és szakvéleményekkel, az összes érdekelt fél még nagyobb mértékű bevonásával és átláthatóbb döntéshozatali folyamatokkal kell együtt járnia. Az érdekelt felek többsége továbbra is a nemzetközi vizekhez az RHGSZ-ek keretében történő szabad hozzáférés politikájának fenntartását támogatja. Néhányan azonban hangsúlyozzák, hogy a kedvezményezetteknek (az iparág vagy az országok) hozzá kellene járulniuk az irányítási, kutatási és felügyeleti költségekhez, vagy fizetniük kellene a nyílt tengeri halászat jogáért, és az EP kiemeli, hogy a hozzáférést csak olyan területeken kellene megengedni, ahol erőforrástöbblet van.

A legtöbb hozzászólás a halászati partnerségi megállapodásokra (HPM) összpontosít. Az iparági érdekelt felek többsége a jelenlegi HPM-struktúra fenntartásának ügyét támogatja a jogi védelem és a felelősségteljes halászat biztosítása érdekében, amely platformot nyújt a szabálykövetésnek, az átláthatóságnak és a harmadik országok támogatásának. Két tagállam a HPM-ek regionális szinten történő megerősítését részesíti előnyben, amely elősegítené a hatékonyabb kutatást, ellenőrzést és felügyeletet és általában véve a regionális együttműködést is. Számos érdekelt fél – különösen az NGO-k – a HPM-ek halászati irányítási keretrendszerrel vagy fenntartható beszerzési megállapodásokkal való felváltását javasolja.

Sokan jól látják a KHP alapelveinek és a HPM-ekkel kapcsolatos munka más szakpolitikákkal való szorosabb összehangolásának szükségességét a gazdasági partnerségi megállapodásokkal (GPM), a kereskedelmi megállapodásokkal, a fejlesztési segélyekkel és a helyi fejlesztés elősegítésére nyújtott támogatásokkal való következetesség és szinergiák biztosítása céljából. Az iparág képviselői a vegyes vállalatokat a harmadik országokban megvalósítandó befektetések célravezető eszközének tekintik. A szakszervezetek és néhány környezetvédelmi NGO a helyi közösségek és a helyi dolgozók jogai tiszteletben tartásának fontosságát hangsúlyozzák. Néhány érdekelt fél az Északi Megállapodások jelentőségét is kiemeli.

Az iparági érdekelt felek nagy számban a HPM-ek finanszírozása jelenlegi módjának fenntartását részesítik előnyben, míg jelentős részük kijelenti, hogy a HPM-eket magánforrásokból, vagy a köz- és magánszféra közötti partnerség keretében kellene finanszírozni. Az NGO-k ragaszkodnak ahhoz, hogy az iparágnak fizetnie kellene a harmadik országok vizeire való hozzáférést és bizonyítania kellene a fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelést.

Bizonyos NGO-k támogatják az EU know-how-átadásra és a fejlődés elősegítésére irányuló befektetéseit, azonban szerintük ezt oly módon kell tenni, hogy ne történjen meg a halászati kapacitás átadása. Az akvakultúra HPM-ek keretében történő támogatásával bizonyos érdekelt felek egyetértenek, sok NGO azonban ellenzi azt.

3.9. Akvakultúra

Az akvakultúrát általában fontosnak tartják és szorgalmazzák a fejlesztésére irányuló támogatásra és az akvakultúra általi szükségleteknek a piaci politika felülvizsgálatába történő integrálására szolgáló pénzügyi eszköz fenntartását. A legtöbb hozzászólás megemlíti az akvakultúra társadalmi-gazdasági jelentőségét, piaci dimenzióját, a fogási halászati tevékenységhez való kapcsolódását, az importált termékekkel és a tengeri térhez való hozzáféréssel kapcsolatos problémákat. Bizonyos iparági érdekelt felek hangsúlyozzák, hogy az akvakultúra irányítását a tagállamokra kellene bízni, kihagyva azt a KHP-ből. Néhány tagállam ezt az álláspontot támogatja, de oly módon, hogy pénzügyi támogatást kapjanak az EU-tól.

Egyes tagállamok és NGO-k erőteljesen hangsúlyozzák a környezetvédelmi fenntarthatóság, valamint alternatív élelmiszerforrásként az ökoszisztémán alapuló megközelítés keretében történő fejlesztés szükségességét. Más tagállamok az akvakultúrát a KHP alapvető és stratégiai pillérének tekintik, és a szakpolitika következetes fejlesztését sürgetik az EU részéről. Míg bizonyos NGO-k támogatják a fenntartható akvakultúra-ágazati tevékenységet, a környezetvédelmi NGO-k többsége és a fogyasztók képviselői aggodalmukat fejezik ki az akvakultúrák gyakorlatok környezetre kifejtett negatív hatásai miatt.

Az EP, bizonyos tagállamok és mások az akvakultúrát a KHP szerves részének tekintik, míg számos környezetvédelmi NGO úgy véli, hogy az akvakultúra KHP-be történő integrálása elsősorban a környezetvédelmi szempontból fenntartható (és társadalmi nézőpontból felelősségteljes) haltermelés elősegítését szolgálhatja. Néhány állatjóléti egyesülettel együtt ők az akvakultúra KHP-be való integrálását olyan eszköznek tekintik, amellyel csökkenteni lehet e tevékenység környezetre gyakorolt hatásait (pl. a ragadozó halfajok alkalmazásának korlátozása, a táplálékforrás korlátozása stb.). A környezetvédelmi NGO-k egy másik jelentős csoportjának véleménye az, hogy az akvakultúra ne legyen a felülvizsgált KHP szerves része, hanem ezt az ágazatot külön európai eszköz keretében, vagy a tagállamoknak maguknak kellene irányítani.

4. EGYÉB FELVETETT TÉMÁK

Számos hozzászólás – különösen az EP-é – kiemeli, hogy figyelmet kell szentelni a halászati tevékenység *társadalmi dimenziójának*, köztük olyan szempontoknak, mint a szakma vonzereje, a nők és a rászoruló csoportok halászatban betöltött szerepének elismerése. Bár általánosan elismerik a mozgástér korlátozottságát, mégis a társadalmi párbeszéd, a képzés támogatását és a képesítések kölcsönös elismerését sürgetik, továbbá azt, hogy szenteljének figyelmet a munkakörülményeknek, a fedélzeti biztonságnak és a legénység fizetési színvonalának. A konkrét javaslatok között szerepelt a foglalkoztatás védelmére irányuló mechanizmusok kialakítása és hosszú távú stratégia kidolgozása.

A legkülső régiókat (OR) képviselő hatóságok, valamint az EP hangsúlyozzák a halászat fontosságát, azonban rámutatnak olyan sajátos problémákra is, amelyek különleges megoldásokat igényelnek (beleértve az elkülönült flottagazdálkodást). Néhány hozzászólás a regionális megközelítést ajánlja, míg mások az OR-t körülvevő vizekhez való hozzáférés korlátozásával összefüggő problémákat hangsúlyozzák. Egy hozzászóló az OR-kel kapcsolatos politika specifikus hatásvizsgálatát javasolja.

A szabadidős horgászat képviselői azt szeretnék, hogy a KHP teljes jogú érdekelt feleként tekintsék őket, mivel jelentős értékkel járulnak hozzá a fenntartható gazdasághoz és a munkahelyteremtéshez. Mások úgy vélik, hogy a szabadidős horgászatot és annak az állományokra gyakorolt hatását a KHP összefüggéseiben kell mérlegelni, adatgyűjtéssel és szükséges esetekben technikai intézkedések alkalmazásával.

Végezetül az EP kiemeli a *kikötők* szerepét, amelyek jelentősen megkönnyítik a halászatot.

5. AZ ÁLLAMPOLGÁROK HOZZÁSZÓLÁSAI

Bár az egyéni hozzászólások közül néhány igen részletes és a KHP szinte valamennyi kérdését tárgyalja, a legtöbb ilyen hozzászólás mégis korlátozott számú kérdéssel foglalkozik. Sok állampolgár a túlhalászat megszüntetését (néhányan közülük moratórium bevezetését javasolják), az állami támogatások kiküszöbölését és a romboló hatású halászfelszerelések használatának tilalmát óhajtja. A hozzászólások jelentős száma szorgalmazza a visszadobások megtiltását, és néhányan a tudományos szakvélemények szigorú követését sürgetik a TAC-k megállapításakor. Mások a flottakapacitás csökkentésének, nagyobb mértékű ellenőrzésnek, a korallzátonyok megmentésének és a kisipari halászat megóvásának szükségességét említik. A paletta másik felén néhány hozzászólás a KHP megszüntetését, a tagállami kompetencia keretében a 200 mérföldes zónák rendszeréhez való visszatérést, és/vagy a halászati politika újra nemzeti hatáskörbe utalását szorgalmazza. A tömeges e-mailek két típusát kaptuk: korlátozott számban olyat, amely állandó jellegű tengeri természetvédelmi területek kialakítása mellett érvel a közösségi vizek 40%-ának mértékéig, és emellett a romboló hatású vonóhálós halászat megtiltását, a visszadobások és a járulékos fogások kiküszöbölését kéri. A másik tömeges e-mail-típus azt hangsúlyozza, hogy túl sok halász fog túl sok halat, és az alábbi szakpolitikai javaslatokat teszi: a flotta kapacitásának legalább 50%-kal történő csökkentése, a tudományos szakvélemények tiszteletben tartása, tengeri védett területek (MPA) hálózatának létrehozása, a romboló hatású halászati módszerek megtiltása, a visszadobások tilalma, kötelezettség előírása kiterjedt termék- és termelési információk fogyasztók részére történő nyújtására. Végezetül az egyik hozzászólást mind megjelenítése (képregény), mind témakezelése miatt is ki kell emelni (címe elmond róla mindent: „Gyengéd, naiv és szentelen hozzászólás a Közös Halászati Poétikához - *Contribution tendre, naïve et insolente à la Poétique Commune de la Pêche*”).

6. A KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

Ez a bizottsági munkadokumentum közzé lesz téve az EB weboldalán, és véleménycsere alapjaként előterjesztésre kerül a Halászati Miniszterek Tanácsának 2010. április 19-20-i ülésén. 2010 során az EB kidolgozza és előkészíti a szakpolitikai lehetőségeket a hatásvizsgálathoz, amely a reformjavaslatokat kíséri majd. E szakaszban intenzív konzultációt tervezünk az érdekelt felek és a tagállamok bevonásával, amelyet követően a reformjavaslatok megfogalmazásra kerülnek. A reformjavaslatok biztosok kollégiuma általi elfogadásának tervezett időpontja 2011. év eleje.

1. melléklet – A 2010. január 12-ig beérkezett hozzászólások jegyzéke

Állampolgárok

114 egyéni hozzászólás + 1329 hozzászólás azonos szöveggel

A tagállamok igazgatásai/parlamentjei/kormány szervei

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- Wirtschaftsrat der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL) – à vérifier par un/une PL de ton unité
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Latvija uzskata – ellenőrzendő
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estonia

Régiók és helyi önkormányzatok

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- Régions Ultrapériphériques
- Região Autónoma dos Açores
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Egyéb intézmények

- Régiók Bizottsága
- Európai Parlament (nem érkezett be, de előkészítés alatt áll)
- Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (nem érkezett be, de előkészítés alatt áll)
- UNEP/CMS/ASCOBANS
- HELCOM
- MEP for Munster
- Fianna Fail MEPs
- Bowles MEP
- D. Dodds MEP

Tanácsadó testületek

- HATB
- Balti-tengeri RTT
- NSRAC
- PeIRAC
- NWWRAC
- SWWRAC
- Északi-tengeri RTT
- LDRAC

Érdekelt felek – ágazat, halászok, idegenforgalom stb.

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMEM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Görög Halászok Szövetsége
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- Finn nem kormányzati fejlesztési szervezet
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federación Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mhór Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- Fisheries and Aquaculture Spanish Technological Platform (PTEPA)
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federación Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- Dán halászati ágazati szervezetek
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPECA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO
- South West Handline Fishermen Association

- Fédération française d'Aquaculture
- SeFF Fiskeriturism
- EAA EFTTA FIPS
- HU - Hartobagy
- WOFFMG
- Szabadidős Horgászat Finn Szövetsége
- Észt Halászati Szervezet
- Halászegyesületek Walesi Szövetsége (WFFA)
- Tíz méternél rövidebb hajóval rendelkező halászok egyesülete (NUTFA)
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Vonóhálós Hajótulajdonosok Görög Egyesülete
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

Nem kormányzati szervezetek

- Nederlandse Vegetariërs Bond
- Baltic Sea 2020
- Fishcount.org.uk
- CFFA - CAPE
- 7 francia nem kormányzati szervezet (NGO)
- ClientEarth-MCS
- Western Sahara Resource Watch
- Green Budget Germany
- WWF European Policy Office
- Irish Wildlife Trust
- Ocean Sentry
- EUCC Marine Team
- Marine Conservation Society
- ProWildlife
- Legambiente
- Seas at Risk
- Food and Water Europe
- COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI
- PEW
- Ocean2012
- Eurogroup for Animals
- CFFA
- Environmental Pillar of Social Partnership
- Compassion in World Farming
- German Church Development Service
- Finnish Association for Nature Conservation
- Seas at Risk position
- Royal Society of Edinburgh
- Birdlife
- Ecologistas en Acción
- Greenpeace
- ClientEarth
- Dutch society for the Protection of Animals
- Oceana
- ICSF
- National Heart Forum
- DE - Society for the Dolphin Conservation
- Kenna Eco Diving
- Pro-Sea Foundation
- Project Blue Sea
- Swedish Society for Nature Conservation
- Coalition Clean Baltic
- Deepwave
- New Economics Foundation
- Saharawi NGOs
- PONG Pesca
- EKO-UNIA
- PUGAD

- Fisheries Secretariat
- WWF Mediterranean
- Humane Society International
- DE - IBG (J. Gessner)
- EuroCoop
- IFAW
- Fair-fish

Kutatási szervezetek és intézetek

- IIEA - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Harmadik országokból beérkezett hozzászólások

- Norvég Kormány
- Északi Miniszterek Tanácsa
- Északi Tanács
- Észak-Norvégia régió
- Nyugat-Norvégia régió
- AKCS-országok csoportja
- Új-Zéland Kormánya
- Norvég Tengeri Élelmiszer-Szövetség
- Norvég K+F projekt
- S. Gudmundsson

2. melléklet – Konzultációs értekezletek a KHP reformjáról

	Mikor? (valamennyi dátum 2009-re vonatkozik)	Hol?
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES -Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark

IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna	
SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg	
EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels	
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels	
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels	
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels	
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels	
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels	
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Greece	Vourla,
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia	
IT - Special event	10 December	Italy	

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels	
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander	
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham	
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg	
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels	
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia	
Lower Normandy	4 June	Caen	
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels	
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg Videoconference	
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels	
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels	
Biolfish	25 June	Monopoli	
Coastal Management for Sustainability	30 June	London	
ES -Specific mission	9-10 July	Granada	
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg	
Five French major maritime regions	29 September	Brussels	

CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg
Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris
The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES -Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES -Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES -Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels

European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels
--	-------------	----------

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAPo Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin

ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden, Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels
Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion

External events

Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

3. melléklet – Rövidítések

CSWD	bizottsági munkadokumentum
EB	Európai Bizottság
EP	Európai Parlament
EU	Európai Unió
FMEY szintjén	halászat okozta állománypusztulás a legnagyobb gazdasági hozam szintjén
FMSY szintjén	halászat okozta állománypusztulás a legnagyobb fenntartható hozam szintjén
GPM	gazdasági partnerségi megállapodás
HATB	halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottság
HPM	halászati partnerségi megállapodások
ITP	integrált tengerpolitika
ITR	egyéni átruházható kvóta
KHP	közös halászati politika
KPSZ	közös piacszervezés
MPA	tengeri védett terület
MS	tagállam
MSFD	tengerstratégiai keretirányelv
MSY	legnagyobb fenntartható hozam
NGO	nem kormányzati szervezet
OR	legkülső régió
PO	termelői szervezetek
RHGSZ	regionális halászati gazdálkodási szervezet
RS	viszonylagos stabilitás
RTT (RAC)	regionális tanácsadó testület
TAC	teljes kifogható mennyiségek